

IŠĖJUSI PASILIKTI

In memoriam Kirstin Casemir

(1968 gegužės 6 d., Liuneburgas – 2026 m. gegužės 4 d., Getingenas)

GRASILDA BLAŽIENĖ

Lietuvių kalbos institutas

E-paštas: grasilda.blaziene@lki.lt

<https://doi.org/10.35321/all94-11>

Ne vienos šalies onomastų bendriją sukrėtė dr. Kirstin Casemir ankstyva mirtis, turint galvoje jos begalinį produktyvumą, neapripiamą savo šalies Vokietijos vardyno tyrimų veiklą. Ji suspėjo būti visur ir su visais savųjų šalių vardynų tyrėjais, didžiausią dėmesį skyrusi, žinoma, gimtosios šalies ir apskritai Europos vardynui.

Jau sunkiai sirgdama ligoninėje sulaukė savo 58-ojo gimtadienio. Mokslininkė buvo maksimalistė, neįveikiami dalykai

jai neegzistavo. Ankstyva kūrybingo, įkvėpto, kupino idėjų žmogaus mirtis sukrėtė ne tik jos kolegas, besidarbuojančius 25-erių metų projekte „Vietovardžiai tarp Reino ir Elbės“, kuri paskatino Žemutinės Saksonijos Getingeno mokslų akademija.

Vokietijos mokslų akademija remia ilgalaikius projektus. Viename iš jų – „Hydronymia Europaea“, teko 1995–2005 metais dirbti ir parašyti dvi monografijas šių eilučių autorei. Projektui vadovavo pats Wolfgang’as P. Schmid’as, kuris buvo išrinktas Lietuvos mokslų akademijos užsienio nariu bei Vilniaus universiteto garbės daktaru. Glaudus ir pagarbus ryšys siejo jį ir su K. Casemir, kurios daktaro disertacija buvo parašyta istorinės-lyginamosios ir bendrosios kalbotyros seminare, apginta vadovaujant ilgamečiam katedros vedėjui W. P. Schmid’ui, apie kurį Kirstin atsiliepė itin šiltai, savo jau išleistos disertacijos *Wolfenbüttel apskrities ir Salzgitter miesto vietovardžiai* įvade pabrėždama, kad studijuoti pas tokį profesorį buvo privilegija, kurią ji labai vertino, pabrėždama profesoriaus

Copyright © 2026 Grasilda Blažienė. Published by the Institute of the Lithuanian Language. This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons Attribution Licence](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author and source are credited. // Išleido [Lietuvių kalbos institutas](https://lki.lt/). Šis straipsnis yra atviros prieigos, platinamas pagal „Creative Commons“ priskyrimo licencijos sąlygas, leidžiančias neribotai naudoti, platinti ir atkurti turinį bet kokiame laikmenoje, nurodant autorių ir šaltinį.

Received: / **Gauta:** 2026-05-11. **Accepted:** / **Priimta:** 2026-05-14.

kantrybę ir geranoriškumą. Siekiant daktaro titulo, Vokietijoje reikėjo ir antrojo recenzento, kuriuo tapo profesorius Jürgen'as Udolph'as, niekada nepavargstantis, kai reikėdavo ir tebereikia diskutuoti nors ir apie vieną neaiškios kilmės oikonimą. Kirstin tapo profesoriaus bendraminte ir bendradarbe. Beje, jos daktaro disertacija išleista atskiru tomu 2003 metais Bylefelde, kur yra net regioninės istorijos leidykla. Mes tokiomis leidyklomis negalime pasigirti. Mokslininkės ankstyva mirtis sukrėtė jos artimiausią kolegą, bedraautorių, talkininką, talentingą istoriką – jos vyrą Uwe'ę Ohainski'į, lydėjusį Kirstin visais gyvenimo etapais ir visais keliais, dirbusį drauge visuose projektuose, visus mus, su ja bendravusius. Vietovardžiai buvo tapę Mokslininkės gyvenimu, savastimi, nes jie kalbėjo ir tiek daug pasakė apie Kirstin gimtąją šalį, jos istoriją, gyventojus, jos gimtąją kalbą. Mokslininkė kalbėjo Vilniuje 2007 metais spalio 24–26 dienomis vykusioje antrojoje tarptautinėje Alesandro Vanago konferencijoje „Vardas kalboje, istorijoje ir savimonėje“. Kirstin pranešimo tema buvo „Ortsname und Ortsnamengeber“ (liet. „Vietovardis ir vietovardžio davėjas“), kuriame ji pabrėžė patikimos informacijos apie vietovardžius svarbą. Teko dalyvauti ir kaip autorei Kirstin inicijuotos knygos *Namen und Appellative der älteren Sprachschichten* (liet. *Senesniųjų kalbos sluoksnių vardai ir apeliatyvai*) rengimo darbuose. Knygoje, išleistoje 2015 metais Vokietijoje, paskelbtas jos straipsnis „Altpreußische Toponymie als Gegenstand selbstständiger Untersuchungen“ (liet. „Senoji prūsų toponimija kaip savarankiškų tyrimų objektas“). Kirstin tikrai turėjo didelį atsakomybės jausmą, atvira širdimi ji ėjo į žmones paskatindama, paragindama ir pati dirbdama be galo daug.

Jau studijų metais ji dirbo padėjėja, po to buvo pakviesta dirbti į *Jacob'o Grimm'o ir Wilhelm'o Grimm'o vokiečių kalbos žodyną* Getingeno mokslų akademijoje ir buvo atsakinga už seniausių žodyno skyrių naują versiją. 2007 metais ji pradėjo dirbti Akademijos projekte „Vietovardžiai tarp Reino ir Elbės – onomastika europinėje erdvėje“ (vok. „Ortsnamen zwischen Rhein und Elbe – Onomastik im europäischen Raum“), jos darbo vieta jau buvo Miunsteryje (Vestfalija). Ji tapo vadove ir dirbo iki pat mirties.

Su kolegomis K. Casemir leido dvi serijas *Vestfalijos vietovardžių žodyno* (vok. *Westfälisches Ortsnamenbuch*) ir *Žemutinės Saksonijos vietovardžių žodyno* (vok. *Niedersächsisches Ortsnamenbuch*). Ji buvo ne vieno iš tomų bendraautorė ir rašė ne vien Žemutinės Vokietijos onomastikos klausimais. Šių eilučių autorė buvo pakviesta į Miunsterį ekspertuoti projekto. Šaunūs kolegos, akademijos žmonės, netrukė darbui, bet viską reikėjo padaryti laiku. Kirstin buvo susijusi su ne viena kalbininkų, vardynininkų, istorikų draugija, bendradarbiavo leidžiant žurnalą „Beiträge zur Namenforschung“ (liet. „Onomastikos darbai“). Svarbu paminėti, kad 2019 metais jos darbai buvo įvertinti prestižine Henning Kaufmann premija.

Vokietijos onomastika neteko ypatingo žmogaus, dirbusio ne madingoms vienadienėms idėjoms, o tai onomastikai, kuri liks ir kai mūsų nebebus. Kirstin Cesemir rado laiko ir studentams. Nuo 2002 metų dirbo Getingeno universitete (vok. Georg-August-universität Zu Göttingen), o nuo 2007 metų dėstė studentams, žinoma, kad onomastiką ir Vestfalijos Vilhelmo universitete (vok. Westfälische Wilhelms-Universität Münster). Jos pėdsakai gilūs, juose nėra pykčio ar primygtinio savosios tiesos įrodinėjimo. Kirstin Casemir buvo laisvas žmogus, žinantis, kas jai ir jos šaliai yra svarbu.